

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. vasario 25 d.*

Byloje C-337/08

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2008 m. liepos 11 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. liepos 21 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

X Holding BV

prieš

Staatssecretaris van Financiën,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininko pareigas einantis ketvirtosios kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai C. W. A. Timmermans, K. Schiemann, P. Kūris ir L. Bay Larsen,

* Proceso kalba: olandų.

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. birželio 25 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *X Holding BV*, atstovaujamos *belastingadviseurs* F. A. Engelen ir S. C. W. Douma,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. M. Wissels ir M. Noort bei D. J. M. de Grave,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma, C. Blaschke ir B. Klein,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. Muñoz Pérez ir B. Plaza Cruz,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J.-C. Gracia,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes ir J. Menezes Leitão,

- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk, S. Johannesson ir K. Petkovska,

- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos H. Walker, padedamos baristerio M. Gray,

- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir W. Roels,

susipažinęs su 2009 m. lapkričio 19 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 43 ir 48 straipsnių išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą, kilusį tarp Nyderlanduose įsteigtos kapitalo bendrovės *X Holding BV* (toliau – *X Holding*) ir Nyderlandų mokesčių administratoriaus, dėl šio atsisakymo suteikti šiai bendrovei galimybę kartu su dukterine bendrove ne rezidente sudaryti apmokestinamąjį vienetą.

Teisinis pagrindas

Belgijos Karalystės ir Nyderlandų Karalystės sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo

- 3 2001 m. birželio 5 d. Belgijos Karalystės ir Nyderlandų Karalystės sutarties, kuria siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo ir užkirsti kelią pajamų ir pelno mokesčių vengimui (toliau – Sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo), 7 straipsnio 1 dalyje, laikantis Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) pavyzdinės sutarties, numatyta:

„Susitariančiosios valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik šioje valstybėje, išskyrus atvejus, jei įmonė savo veiklą vykdo per kitoje susitariančioje valstybėje įsteigtą nuolatinę buveinę. Jei bendrovė komercinę ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, jos pelnas apmokestinamas kitoje valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.“

- 4 Jei Nyderlanduose įsteigtas apmokestinamasis asmuo gauna pajamas, kurios pagal Sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo 7 straipsnį apmokestinamos Belgijoje, tai Nyderlandų Karalystėje, taikant tos pačios sutarties 23 straipsnio 2 dalį, šių pajamų mokesčiai sumažinami remiantis Nyderlandų teisės aktais, kuriais siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo.

Nyderlandų teisės aktai

5 1969 m. Pelno mokesčio įstatymo 15 straipsnyje numatyta:

„1. Kai apmokestinamasis asmuo (patronuojanti bendrovė) teisiškai ir ekonomiškai turi ne mažiau kaip 95 % kito apmokestinamojo asmens (dukterinės bendrovės) apmokėtų nominalios vertės akcijų, abiejų apmokestinamųjų asmenų prašymu jie apmokestinami kaip vienas apmokestinamasis asmuo, o tai reiškia, kad dukterinės bendrovės veikla ir turtas laikomi patronuojančios bendrovės veikla ir turtu. Mokesčius moka patronuojanti bendrovė. Todėl visi apmokestinamieji asmenys traktuojami kaip apmokestinamasis vienetas. Tą patį apmokestinimo vienetą gali sudaryti daugiau nei viena dukterinė bendrovė.

<...>

3. Pirmoji dalis taikoma, tik jei:

<...>

b) apskaičiuojant pelną abiem apmokestinamiesiems asmenims taikomos tos pačios nuostatos;

- c) abu apmokestinamieji asmenys yra įsteigti Nyderlanduose ir, jei apmokestinamajam asmeniui taikomas Įstatymas, nustatantis Karalystės mokesčių sistemą (*Belastingregeling voor het Koninkrijk*), arba Sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, apmokestinamasis asmuo, laikantis šios sistemos arba šios sutarties, taip pat laikomas įsisteigusiu Nyderlanduose;

<...>

4. Taisyklės gali būti nustatomos bendrąja administracine priemone, leidžiančia, nukrypstant nuo 3 dalies b punkto, apmokestinamiesiems asmenims, kurių atžvilgiu netaikomos tos pačios nuostatos apskaičiuojant pelną, sudaryti apmokestinamąjį vienetą. Be to, nukrypstant nuo 3 dalies c punkto, apmokestinamasis asmuo, kuris, remiantis jo nacionalinės teisės aktais arba Įstatymu, nustatančiu Karalystės mokesčių sistemą, arba Sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, nėra įsisteigęs Nyderlanduose, tačiau eksploatuoja įmonę per Nyderlanduose esančią nuolatine buveinę, gali laikantis sąlygų, kurios apibrėžtos bendrąja administravimo priemone, būti apmokestinamojo vieneto dalis, jei kompetencija apmokestinti šios įmonės pelną priskiriama Nyderlandams laikantis Įstatymo, nustatančio Karalystės mokesčių sistemą, arba Sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, ir jei:

- a) šio apmokestinamojo asmens veiksmingo valdymo vieta yra Nyderlandų Antiluose, Aruboje, Europos Sąjungos valstybėje narėje arba valstybėje, su kuria taikoma su Nyderlandais pasirašyta sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kur nustatytas nuolatinių buveinių diskriminacijos draudimas;

- b) a) punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo yra akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė, arba pagal savo prigimtį ir įsteigimo būdą panašus subjektas;

- c) jei a punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo, kaip patronuojanti bendrovė, priklauso apmokestinamajam vienetui, 1 dalyje nurodytos dukterinėje bendrovėje turimos akcijos priskiriamos šios patronuojančios bendrovės nuolatinės buveinės Nyderlanduose turtui.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 6 Nyderlanduose įsteigta *X Holding* yra vienintelė pagal Belgijos teisę įsteigtos ir turinčios joje buveinę bendrovės *F*, kuri Nyderlanduose nėra apmokestinama įmonių pelno mokesčiu, akcininkė.
- 7 Abi bendrovės paprašė pripažinti jas apmokestinamuoju vienetu 1969 m. Nyderlandų pelno mokesčio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies prasme. Jų prašymą Nyderlandų mokesčių administratorius atmetė motyvuodamas tuo, kad bendrovė *F*, priešingai nei reikalaujama šio įstatymo 15 straipsnio 3 dalies c punkte, nėra įsteigta Nyderlanduose.
- 8 Gavęs ieškinį dėl šio prašymo atmetimo, *Rechtbank te Arnhem* (Arnhemo teismas) patvirtino jo teisėtumą, be kita ko, remdamasis 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimu *Marks & Spencer* (C-446/03, Rink. p. I-10837).

- 9 *X Holding* pateikė kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis teismas). Šis nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar EB 43 straipsnį kartu su EB 48 straipsniu reikia aiškinti taip, kad jis draudžia valstybės narės nacionalinės teisės nuostatą <...>, pagal kurią patronuojanti bendrovė ir jos dukterinė bendrovė gali nuspręsti mokėti mokesį, kuriuo apmokestinama šioje valstybėje narėje įsteigta patronuojanti bendrovė, taip, lyg jos būtų vienas apmokestinamasis asmuo, tačiau kuri leidžia tokį sprendimą priimti tik bendrovėms, kurios, kiek tai susiję su jų pelno apmokestinimu, patenka į minėtos valstybės narės apmokestinimo jurisdikciją?“

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

- 10 2009 m. gruodžio 2 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *X Holding* paprašė Teisingumo Teismo atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį. Šios bendrovės nuomone, generalinės advokatės išvada grindžiama klaidingu Nyderlandų nacionalinės ir tarptautinės mokesčių teisės suvokimu.
- 11 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad jis gali savo nuožiūra, generalinio advokato pasiūlymu arba šalių prašymu priimti nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį, jeigu mano, kad nepakanka informacijos arba byla turi būti nagrinėjama remiantis argumentu, dėl kurio šalys nepareiškė savo nuomonių (žr., be kita ko, 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Cartesio*, C-210/06, Rink. p. I-9641, 46 punktą).

- 12 Tačiau pagrindinėje byloje taikytini Nyderlandų teisės aktai buvo nurodyti ir pakomentuoti Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse ir žodinėse pastabose. Todėl jis mano, kad turi visą informaciją, būtiną atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktus klausimus.
- 13 Be to, nebuvo teigiama, kad šią bylą reikėtų išnagrinėti remiantis argumentu, dėl kurio šalys nepareikšė savo nuomonių Teisingumo Teisme.
- 14 Todėl, atsižvelgus į generalinės advokatės nuomonę, reikia atmesti prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį.

Dėl prejudicinio klausimo

- 15 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar EB 43 ir 48 straipsniai draudžia valstybės narės teisės aktus, kuriuose numatyta galimybė patronuojančiai bendrovei sudaryti apmokestinamąjį vienetą kartu su savo dukterine bendrove rezidente, tačiau draudžia sudaryti tokį apmokestinamąjį vienetą kartu su dukterine bendrove ne rezidente todėl, kad šios pelnui netaikomi šios valstybės narės mokesčių įstatymai.
- 16 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, nors tiesioginių mokesčių sistemos reguliavimas priskirtinas valstybių narių kompetencijai, įgyvendin-

damos šią kompetenciją jos privalo laikytis Bendrijos teisės (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Marks & Spencer* 29 punktą; 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, Rink. p. I-11673, 36 punktą ir 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Glaxo Wellcome*, C-182/08, Rink. p. I-8591, 34 punktą).

- 17 Įsisteigimo laisvė, kurią EB 43 straipsnis pripažįsta Bendrijos piliečiams, apimanti ir teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ja verstis, taip pat teisę steigti ir valdyti įmones tomis pačiomis sąlygomis, kurios įsisteigimo valstybės narės teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams, pagal EB 48 straipsnį apima įkurtų pagal valstybės narės teisę ir Bendrijoje turinčių savo registruotas būstines, centrinę administraciją ar pagrindinę verslo vietą bendrovių teisę vykdyti veiklą atitinkamoje valstybėje narėje per dukterines bendroves, filialus ir atstovybes (žr., be kita ko, 1999 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Saint-Gobain ZN*, C-307/97, Rink. p. I-6161, 35 punktą ir minėto Sprendimo *Marks & Spencer* 30 punktą).
- 18 Šiuo aspektu Nyderlandų teisėje numatyta galimybė patronuojančioms bendrovėms rezidentėms ir jų dukterinėms bendrovėms rezidentėms būti apmokestinamoms taip, tarsi jos būtų vienas apmokestinamasis vienetas, t. y. kad jų atžvilgiu būtų taikoma integruoto apmokestinimo sistema, suteikianti lengvatą tokioms bendrovėms. Ši sistema, be kita ko, leidžia konsoliduoti patronuojančios bendrovės lygiu šį apmokestinamąjį vienetą sudarančių bendrovių pelną ir nuostolius bei išsaugoti šioje grupėje sudarytą sandorių mokestinį neutralumą.
- 19 Kadangi tokia lengvata nesuteikiama patronuojančiai bendrovei, kurios dukterinė bendrovė įsteigta kitoje valstybėje narėje, tai bendrovei yra ne taip patrauklu naudotis įsisteigimo laisve ir ji atgrasoma nuo dukterinių bendrovių steigimo kitose valstybėse narėse.

- 20 Kad toks skirtingas vertinimas būtų suderinamas su EB sutarties nuostatomis, susijusiomis su įsisteigimo laisve, reikia, kad jis būtų susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba pateisinamas imperatyviaisiais bendrojo intereso pagrindais (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Rink. p. I-11753, 167 punktą).
- 21 Nyderlandų, Vokietijos ir Portugalijos vyriausybės tvirtina, kad šios dvi situacijos nėra objektyviai panašios, nes dukterinės bendrovės rezidentės ir dukterinės bendrovės ne rezidentės tokios mokesčių sistemos, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, atžvilgiu nėra panašioje padėtyje dėl mokesčių. Jos, be kita ko, tvirtina, kad dukterinei bendrovei, kurios buveinė yra kitoje valstybėje narėje, netaikoma patronuojančios bendrovės valstybės apmokestinimo kompetencija, todėl ji negali būti priskiriama šioje valstybėje esančiam apmokestinamajam vienetui.
- 22 Šiuo atžvilgiu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad Bendrijos situacijos ir vidaus situacijos panašumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į nagrinėjamomis nacionalinės teisės aktų nuostatomis siekiamą tikslą (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Oy AA*, C-231/05, Rink. p. I-6373, 38 punktą).
- 23 Reikia konstatuoti, kad nors mokesčių teisėje apmokestinamųjų asmenų įsisteigimo vieta gali būti veiksnys, galintis pateisinti nacionalines taisykles, kurios nustato skirtingą apmokestinamųjų asmenų rezidentų ir apmokestinamųjų asmenų ne rezidentų vertinimą, taip yra ne visada. Iš tikrųjų pripažinimas, kad valstybė, kurioje įsteigta bendrovė, gali laisvai taikyti skirtingą vertinimą vien dėl to, kad bendrovės pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, panaikintų EB 43 straipsnio veiksmingumą (šiuo klausimu žr. 1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 270/83, Rink. p. 273, 18 punktą ir minėto Sprendimo *Marks & Spencer* 37 punktą).

- 24 Patronuojančios bendrovės rezidentės, siekiančios sudaryti apmokestinamąjį vienetą su dukterine bendrove rezidente, ir patronuojančios bendrovės rezidentės, kuri siekia sudaryti apmokestinamąjį vienetą su dukterine bendrove ne rezidente, situacijos tokio mokesčių sistemos tikslo, koks yra nagrinėjamas pagrindinėje byloje, atžvilgiu yra objektyviai panašios tiek, kiek vienu ir kitu atveju siekiama pasinaudoti šios sistemos, kuri, be kita ko, leidžia konsoliduoti patronuojančios bendrovės lygiu šį apmokestinamąjį vienetą sudarančių bendrovių pelną ir nuostolius bei išsaugoti šioje grupėje sudarytų sandorių mokesstinį neutralumą, privalumais.
- 25 Reikia išnagrinėti, ar toks skirtingas vertinimas, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pateisinamas imperatyviaisiais bendrojo intereso pagrindais.
- 26 Tam, kad toks skirtingas vertinimas būtų pateisinamas, jis turi užtikrinti siekiamo tikslo įgyvendinimą ir neviršyti už to, kas būtina jam pasiekti (šiuo klausimu žr. 1997 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Futura Participations ir Singer*, C-250/95, Rink. p. I-2471, 26 punktą; 2004 m. kovo 11 d. Sprendimo *de Lasteyrie du Saillant*, C-9/02, Rink. p. I-2409, 49 punktą ir minėto Sprendimo *Marks & Spencer* 35 punktą).
- 27 Teisingumo Teismui pastabas pateikusios vyriausybės tvirtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas skirtingas vertinimas yra pateisinamas siekiant, be kita ko, išsaugoti apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą tarp valstybių narių.
- 28 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad siekiant išsaugoti apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą tarp valstybių narių gali pasirodyti būtina vienoje iš šių valstybių įsteigtų

bendrovių ūkinei veiklai taikyti tik tos valstybės mokesčių teisės normas tiek pelno, tiek nuostolių atžvilgiu (žr. minėto Sprendimo *Marks & Spencer* 45 punktą ir 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Lidl Belgium, C-414/06*, Rink. p. I-3601, 31 punktą).

- 29 Iš tikrųjų bendrovėms suteikta galimybė pasirinkti, kur turėtų būti atsižvelgta į jų nuostolius – ar valstybėje narėje, kurioje jos įsteigtos, ar kitoje valstybėje narėje – sukeltų didelį pavojų apmokestinimo kompetencijos pusiausvyrai tarp valstybių narių, nes apmokestinimo bazė perkeltų nuostolių dydžiu padidėtų pirmojoje valstybėje ir sumažėtų antrojoje (žr. minėto Sprendimo *Marks & Spencer* 46 punktą; minėto Sprendimo *Oy AA* 55 punktą ir minėto Sprendimo *Lidl Belgium* 32 punktą).
- 30 Tai taikytina ir tokiai mokesčių integracijos sistemai, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje.
- 31 Kadangi patronuojanti bendrovė kiekvienais metais galėtų laisvai sudaryti apmokestinamąjį vienetą su savo dukterine bendrove ir nutraukti šio vieneto egzistavimą, galimybė į apmokestinamąjį vienetą įtraukti dukterinę bendrovę ne rezidentę suteiktų jai laisvę pasirinkti šios dukterinės bendrovės nuostoliams ir vietai, kurioje į juos būtų atsižvelgta, taikytiną mokesčių sistemą.
- 32 Kadangi taip gali būti išplėsta apmokestinimo teritorija, suteikiant galimybę į apmokestinamąjį vienetą įtraukti dukterinę bendrovę ne rezidentę būtų leista patronuojančiai bendrovei laisvai pasirinkti valstybę narę, kurioje ji apskaitytų šios dukterinės bendrovės nuostolius (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Oy AA* 56 punktą ir minėto Sprendimo *Lidl Belgium* 34 punktą).

- 33 Todėl tokia mokesčių sistema, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, yra pateisinama būtinybe išsaugoti apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą tarp valstybių narių.
- 34 Kadangi tokia sistema yra tinkama užtikrinti šio tikslo įgyvendinimą, dar reikia išnagrinėti, ar ji ne viršija to, kas būtina jam pasiekti (šiuo klausimu žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Marks & Spencer* 53 punktą).
- 35 *X Holding* ir Europos Bendrijų Komisija šiuo klausimu tvirtina, kad apmokestinamojo vieneto sudarymas nacionalinėje teritorijoje reiškia, kad mokesčių atžvilgiu dukterinės bendrovės vertinamos taip pat, kaip ir nuolatinės buveinės. Jos tvirtina, kad analogiškai dukterinės bendrovės ne rezidentės mokesčių subjekto, turinčio užsienio elementą, atveju galėtų būti vertinamos taip pat, kaip nuolatinės užsienio buveinės. Jų teigimu, nuolatinių užsienio buveinių nuostoliai gali būti laikinai atskaitomi iš patronuojančios bendrovės pelno laikinai perkeltiant bendrus nuostolius ir juos susiejant su vėlesniu apmokestinimu ateinančiais mokesčiais metais. Šios priemonės taikymas dukterinėms bendrovėms ne rezidentėms gali būti mažiau varžanti priemonė tikslui pasiekti nei draudimas patronuojančiai bendrovei rezidentei sudaryti apmokestinamąjį vienetą kartu su dukterine bendrove ne rezidente.
- 36 Tačiau tokį argumentą reikia atmesti.
- 37 Iš tiesų, kaip tvirtina ir generalinė advokatė savo išvados 51 punkte, jeigu valstybė narė sutinka su laikinu užsienyje registruotos nuolatinės buveinės nuostolių atskaitymu pagrindinės įmonės buveinės valstybėje, tai dar nereiškia, jog tai turėtų būti taikoma ir patronuojančios bendrovės rezidentės dukterinėms bendrovėms ne rezidentėms.

- 38 Kitoje valstybėje narėje esančios nuolatinės buveinės ir dukterinės bendrovės ne rezidentės iš tiesų nėra panašioje padėtyje tiek, kiek tai susiję su tokiu apmokestinimo kompetencijos pasidalijimu, koks yra nurodytas Sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, būtent jos 7 straipsnio 1 dalyje ir 23 straipsnio 2 dalyje. Iš tiesų, jei dukterinė bendrovė, savarankiškas juridinis asmuo, yra visiškai apmokestinama valstybėje, kuri yra tokios sutarties šalis ir kurioje ji turi savo buveinę, tai netaikytina kitoje valstybėje narėje esančiai nuolatinėi buveinei, kuriai iš principo ir iš dalies taikoma kilmės valstybės narės apmokestinimo kompetencija.
- 39 Teisinga tai, kad Teisingumo Teismas kitose bylose yra nusprendęs, jog EB 43 straipsnio pirmos pastraipos antrame sakinyje aiškiai numatyta ūkio subjektams galimybė laisvai pasirinkti tinkamiausią teisinę formą vykdant savo veiklą kitoje valstybėje narėje neturi būti ribojama diskriminacinėmis mokesčių nuostatomis (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* 22 punktą; minėto Sprendimo *Oy AA* 40 punktą ir 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *CLT-UFA, C-253/03*, Rink. p. I-1831, 14 punktą).
- 40 Tačiau kilmės valstybė narė gali laisvai nustatyti nacionalinių įmonių įsteigtų skirtingų formų subjektų, veikiančių užsienyje, apmokestinimo sąlygas ir dydį su sąlyga, kad jos nebus diskriminuojamos panašių nacionalinių įmonių atžvilgiu (2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Columbus Container Services, C-298/05*, Rink. p. I-10451, 51 ir 53 punktai). Kadangi kitoje valstybėje narėje esančių nuolatinėi buveinių ir dukterinių bendrovių ne rezidenčių, kaip jau buvo minėta šio sprendimo 38 punkte, situacija nėra panaši tiek, kiek tai susiję su apmokestinimo kompetencijos pasidalijimu, kilmės valstybė narė neprivalo taikyti dukterinėms bendrovėms ne rezidentėms tą pačią mokesčių sistemą, kokią ji taiko nuolatinėms užsienio buveinėms.
- 41 Todėl esant tokiai situacijai, kokia yra pagrindinėje byloje, kai nagrinėjama lengvata atsiranda dėl galimybės patronuojančioms bendrovėms rezidentėms ir jų dukterinėms bendrovėms rezidentėms būti apmokestinamoms taip, tarsi jos sudarytų vieną apmokestinamąjį vienetą, bet koks šios lengvatos išplėtimas užsienio elementą turintiems atvejams leistų patronuojančioms bendrovėms, kaip buvo nurodyta šio

sprendimo 32 punkte, laisvai pasirinkti valstybę narę, kurioje ji apskaitytų savo dukterinės bendrovės ne rezidentės nuostolius (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo Oy AA 64 punktą).

- 42 Remiantis prieš tai išdėstytais argumentais, tokia mokesčių sistema, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi būti traktuojama kaip proporcinga tikslų, kurių ja siekiama, atžvilgiu.
- 43 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad EB 43 ir 48 straipsniai nedraudžia valstybės narės nacionalinės teisės nuostatos, kuri patrunuojančiai bendrovei suteikia galimybę su dukterine bendrove rezidente sudaryti apmokestinamąjį vienetą, tačiau draudžia sudaryti tokį apmokestinamąjį vienetą su savo dukterine bendrove ne rezidente, nes šios pelno atžvilgiu netaikomi tos valstybės narės mokesčių teisės aktai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

EB 43 ir 48 straipsniai nedraudžia valstybės narės nacionalinės teisės nuostatos, kuri patrunuojančiai bendrovei suteikia galimybę su dukterine bendrove

rezidente sudaryti apmokestinamąjį vienetą, tačiau draudžia sudaryti tokį apmokestinamąjį vienetą su savo dukterine bendrove ne rezidente, nes šios pelno atžvilgiu netaikomi tos valstybės narės mokesčių teisės aktai.

Parašai.